

GEBEL, ROSWITHA (66): *Kommion*

Mer hatten en ärg große Famillich. Un wenn Kommion wor, dann woodt engelade, wat nit niet- un nagelfess wor. Die ganze Famillich kom, un et woren immer ne Haufe Lück. De Kirch wor su voll, die hätte mir schon allein fölle künne. Dann si' mer zo Hus gewäse un do woodt gekoch, Meddag gegesse, Kaffee gedrunke, un die Tante han all geholfe.

Des Ovends säht die ein Tant för die andere: "Hör ens! Mer han zesamme gespölt, do häs gespölt, ich han avgedrüg, so' mer nit Sorge, dat die Pänz en et Bedd kumme?", hät se gesaht.

"Jo, dann maache mer dat esu wie beim Spöle. Do wischs un ich drügen av".

Dann han die Pänz sich en ein Reih gestellt. Dann hät die ein Tant gewäsche un die andere hät avgedrüg. Dann säht die op eimol: "Boh, wat bes do för ne Leeve! Wenn ich et nit genau wöss, dat ich dich schon ens gewäsche han, ich dät sage, do wors ad ens dran. Die han jo all ei Geseech".

Luurt dä Klein erop un säht: "Oh jo, schon zweimol. Un dat wor esu schön!"

Gebel, Roswitha (66): *Kommion*

mɛ hatən_ən ʔɛβfj jʊo:sə fa'miɪfj ʔʊn vɛn komi'jo:n vɔɔ dan vo:t 'ʔɛnjɛla:də vat nit ni't ʔʊn 'na:βɛlfɛs vɔ di jantʃə fa'miɪfj di kɔ:m_ən_ət vɔ:βɛn ʔime nə hoʊfə lyk di kiβfj vɔ zu: fɔl di hɛtə mɛ ʃon_aleɪn fɔlə kynə ʔʊn dan zi_me tʃo hus jɛvɛ:zə ʔon da vo:t jəkɔx 'medax jɛjɛsə 'kafɛ jɛdβʊŋkə ʔʊn di tantə han ʔal jəholɔfə dəs ʔɔ:vɛns:ɛ:t:i ʔɛɪn tant fɔ di ʔandəβə hɔβ_ɛns mɛ han tʃɛzəmə jɛʃpø:lt du: hɛs jɛʃpø:lt ʔifj:an 'ʔafjɛdβɪfj zu_me nit soβjə dat:i pɛnts_ən_ət bɛt kʊmə hɛt sɛ jɛzət jɔː dan ma:xə mɛ dad_ɛzu: vɪ bɛɪm ʃpøːlə du vɪʃs ʔʊn ʔifj dβɪjɛn ʔaf ʔʊn dan han di pɛnts:ɪfj ʔɪn ʔɛɪn βɛɪ jɛʃtɛlt dan hɛt:i ʔɛɪn tant jɛvɛʃə ʔʊn di ʔandəβə hɛt ʔafjɛdβɪfj ʔʊn dan zɛ:t:i ʔop 'ʔɛɪmɔl bɔ: vat bes tu fɔ nə le:və vɛn_ɪz_ət nit jɛnəʊ vɔs dad_ɪfj diʃ:ʊn_ɛns jɛvɛʃə han ʔifj dɛːt saːβə du vɔ:s ʔad_ɛns dβa:n di han ja ʔal ʔɛɪ jɛzɛ:ŋ lu:ɔt:ɛ kleɪn_ɔβɔb_ʊn zɛ:t ʔɔ: jɔ: ʃon tʃvɑɪ mɔ:l ʔʊn dat vɔ:β_ɛzu: ʃø:n